

Zo nemen wij de kinderen mee ...

In de gemeente van Jezus mag iedereen er zijn, want we zijn een gemeenschap, een hecht gezin. Zo hebben ook de kinderen hun eigen plek, als kinderen (niet als gemeenteleden die nog niet volwassen zijn) met hun eigen manieren van leren en doen.

Mezusa en tefillien

In het Oude Testament zien we dat God speciaal aandacht vraagt voor de kinderen. De ouders moeten hun kinderen leren wat het betekent om God lief te hebben. Ze worden aan die opdracht voortdurend herinnerd door de mezusa (een kokertje aan de deurpost, met daarin de woorden uit Deut. 6:4-9 en 11:13-21) en door de perkamentrolletjes met dezelfde woorden, vastgemaakt aan gebedsriemen (tefillien). Deze gebedsriemen zitten aan de arm (hand) en om het hoofd (tussen de ogen). Zo voelen en zien de ouders voortdurend wat God van hen vraagt: hun kinderen meenemen in de liefdevolle dienst aan de Here.

Inprenten en spreken

De ouders moet hun kinderen Gods liefdegebod 'inprenten'. Dat is niet hetzelfde als 'inpeperen'. Het is: er helder en duidelijk over spreken, zodat het diep doordringt tot de kinderen, indruk maakt en hen verandert.

Overal en altijd

Waar moet dat gebeuren? Overal (thuis en onderweg)! Wanneer moet dat gebeuren? Altijd (als je gaat slapen en als je wakker wordt)! De kinderen meenemen achter de Here aan is een levensstijl. Het vindt plaats, niet alleen thuis aan tafel, in de gemeente en op school, maar midden in het alledaagse leven. Een nieuwtestamentisch beeld hiervoor is: 'een geur van Christus verspreiden' (2 Kor. 2:15). Ook in de gemeente dus (want in Deuteronomium 6 spreekt Mozes het hele volk aan): worden ook de kinderen in de gemeente aangeraakt door Jezus? Voelen en 'ruiken' ook de kinderen dat het in de kerk gaat om het kennen en volgen en groot maken van Christus?

Wie het Koninkrijk van God niet ontvangt als een kind, zal het zeker niet binnengaan.

Hoofd en hart

Dat wat we aan de kinderen doorgeven, moet niet alleen in ons hoofd zitten, maar vooral in ons hart. Daar wijst Mozes nadrukkelijk op: 'wat ik u heden gebied, zal in uw hart zijn'. Letterlijk staat er: 'op je hart'. Dat heeft te maken met het werk van de Geest die het Woord van God in ons binnenste legt en in ons hart schrijft (Jer. 31:33). Als ons hart er niet bij is, zullen we onze kinderen niet voor kunnen gaan en voor kunnen leven. Het evangelie moet eerst wortel schieten in ons hart; dan kunnen we er ook met hart en ziel over spreken met de kinderen.

Waarheid en gebod

Wat geven wij de kinderen mee? Deze fundamentele waarheid (6:4): 'Er is één God, de Here!' Hem leren we door Jezus kennen (Joh. 1:18). En dit fundamentele gebod (6:5): 'Heb God lief met alles wat in je is!' Dat doen we door te blijven in de liefde van Christus en door zijn geboden te bewaren (Joh. 15:9-10). Hieraan is al het andere ondergeschikt. Al het andere is te herleiden tot dit ene centrum: Christus kennen en Christus liefhebben, tot eer van de Vader in de kracht van de Geest.

Jezus en de kinderen

Als we willen groeien in het 'meenemen' van de kinderen van de gemeente, moeten we kijken hoe Jezus omgaat met de kinderen (Mar. 10:13-16). Hij laat de kinderen bij zich komen: Hij raakt ze aan (Hij houdt dus geen preek...), Hij omarmt ze, Hij zegent ze. En Hij stelt ze ons ten voorbeeld! We nemen onze kinderen mee door onze kinderen bij Jezus te brengen en door te worden zoals zij: vragend, verlangend, vertrouwend, ontvankelijk.

Bijbelrooster 'Kinderen van God'

Maandag

Jesaja 9:1-6: Een Kind is ons geboren.

Dinsdag

Jesaja 49:14-26: Ik vergeet u niet.

Woensdag

Psalm 8: Uit de mond van kinderen.

Donderdag

Spreuken 3: Mijn zoon, vergeet mijn onderwijzing niet.

Vrijdag

Matt. 18:1-11: Worden als de kinderen.

Zaterdag

Ef. 6:1-9: Verbittert uw kinderen niet.

Wie niet bij zijn eigen hart kan komen, mag niet verwachten dat hij bij dat van zijn kind kan komen.

Bronwater in de kleine groep

a. Het ijs breken

Vertel elkaar een mooie ervaring die je had toen je als kind in de kerk was.

b. Jezus centraal stellen

Lees samen Marcus 10:13-16. Hoe gaat Jezus hier om met kinderen? Wat wil Jezus ons daarmee leren? Bid samen dat Jezus Christus wil geven dat we weer worden als de kinderen.

c. Elkaar bemoedigen

Praat samen door over deze gesprekspunten:

- Wat vind jij het meest kenmerkende van kinderen waardoor Jezus ze als voorbeeld kan stellen?

- Hoe kunnen we in onze kleine groep de (eventuele) kinderen een plek geven?

- Hoe geven we in de gemeente ruimte aan de kinderen?

- Wat willen we onze kinderen vooral meegeven in en rond de kerkdiensten?

- We hebben geen mezusa's en tefillien. Hoe kunnen we elkaar herinneren aan de opdracht die we als gemeente hebben ten aanzien van onze kinderen?

d. Zich naar buiten richten

Wat is de waarde van wat we besproken hebben voor onze niet-gelovige familieleden, vrienden, burens en collega's? Zou je willen dat ze er deze keer bij waren geweest, in de kleine groep?

